

H. Gustafsson

Högskolan Gävle / Sandviken
Institutionen för utbildning inom
kultur- och socialvetenskap
samt
Uppsala Universitet
Institutionen för hushållsvetenskap

STUBBAR

Vårterminen 1992
Textil igår, textil idag.
Stil och formgivning, 5 p
Gunilla Björs
Carina Frost - Hansen
Christina Wreiding

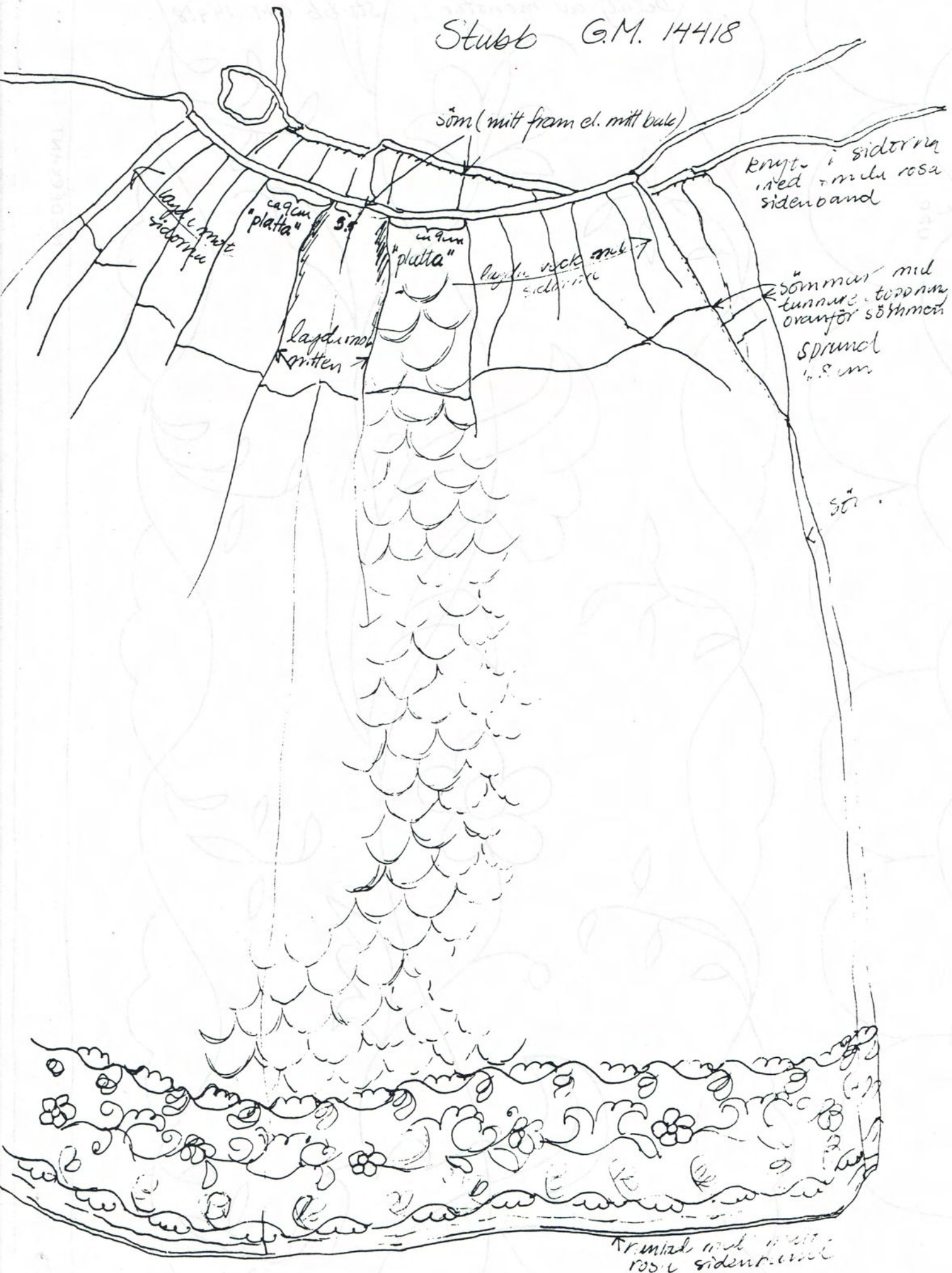
Innehållsförteckning

Sammanfattning	sid 2
Bakgrund	3
Målsättning	3
Metodik	4
Resultat	6
Diskussion	25
Bilagor	26
Litteraturförteckning	33

Sammanfattning

Syftet med denna uppsats är att klargöra vad en stubb är. Genom att studera originalplagg, litteratur och bouppteckningar har vi beskrivit utförande, material, användning och stil på stubbar i högrestånds- och folklig dräkt.

Stubb G.M. 14418

Detalj av mönster, stubb GM 14418

NEDKANT

Resultat

Vi har slagit upp ordet "stubb" i olika lexikon och för det mesta fått upplysningen att stubb är en underkjol som är styv.

En del ordböcker påpekar betydelsen "avhugget", "stubbat".

I tidskriften Västerbotten nr 4/82 nämns den möjliga förklaringen; att när den medeltida livkjolen delats till separat liv och midjekjol, kom kjolen att bli en "stubb" d.v.s ett avskuret plagg.

De stubbar vi har studerat består alla av två tyglager med stoppning emellan. Stoppningen består av bomullsvadd, kardad ull eller lin. Stubbarna är stickade (matelasserade) som täcken, därigenom hålls stoppningen på plats och mer eller mindre avancerade mönster framträder.

Troligtvis var den vadderade stubben ursprungligen ett underplagg med värmande funktion, som brukades både bland allmoge och högrestånd. Bil. I. I högreståndsmode utvecklades den under rokokon (från 1730-talet) till ett modeplagg som bars helt eller delvis synligt. Klänningen öppnades under denna tid framtill och underkjolen blev ett praktplagg som också kunde bäras utan ytterkjol. Med detta följde att både material och utförande blev mer påkostat och stoppningen tunnare. När sådana stubbar blev omoderna kunde de sys om till täcken. De flesta högreståndsstubbar som finns kvar har blivit bevarade på detta sätt.

Vi har endast haft tillgång till en högreståndsstubb. Ett plagg som finns i Läns museets samlingar i Gävle. Enligt uppgift har denna stubb ägts av Katarina Elfstrand född Jäderlund, från Gävle. Hon var född 1769 och dog 1837. Bil. II.

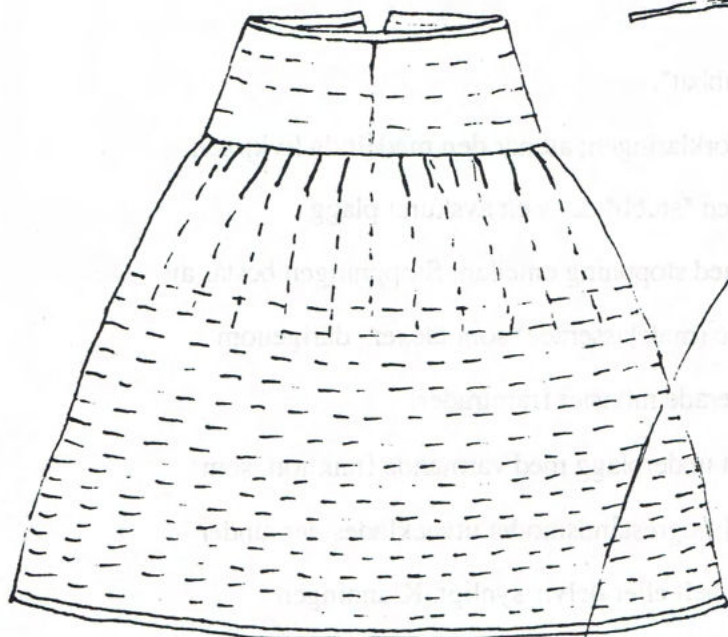
Stubben har som yttertyg ett fint ljusrosa siden i tuskaftväv, och ett relativt grovt, handtryckt bomullstyg som foder, också det i tuskaft. Stoppningen består av bomullsvadd som är något tunnare runt höftpartiet. Stickningen är sydd med silke i ett fint mönster. (se beskrivning nr 1, sid 10, skisser sid 7 och 8, och bild 1 a-d)

Även om utförande och material är enklare, så är denna stubb mycket lik de exempel vi sett i litteraturen på praktfulla vaddstickade kjolar som Europas adels och hovdamer använde under 1700-talet. Bil. III, IV. En borgarkvinna i Gävle gjorde också vad hon kunde för att följa mode.

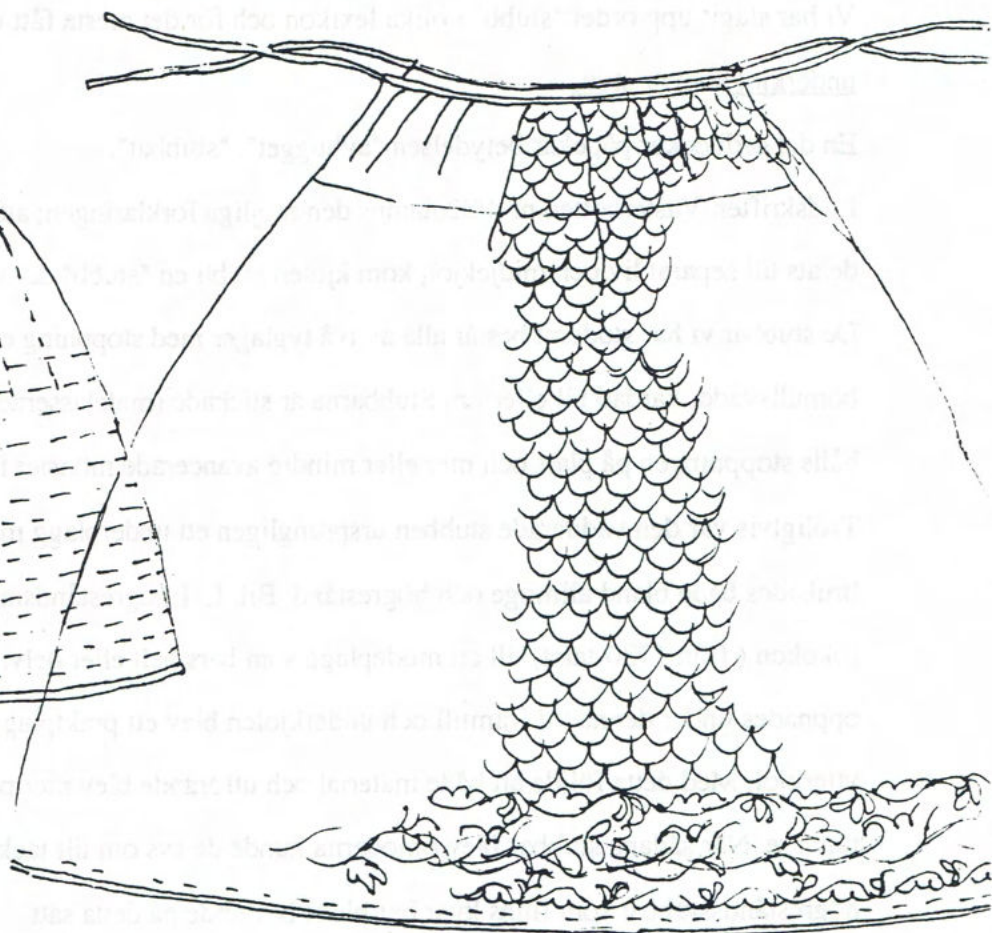
Ytterligare ett exempel på en riktig högreståndsstubb, är den som Gunnel Hazelius Berg beskriver i Fataburen 1942. Bil. V.

Detta exempel visar också att i högreståndsmiljö behövde inte en stubb vara en underkjol.

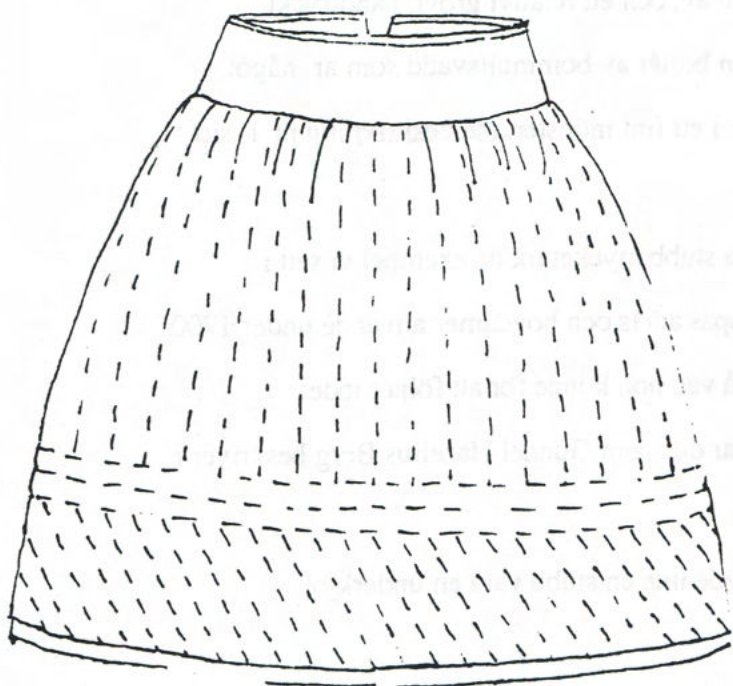
JÄRVSO

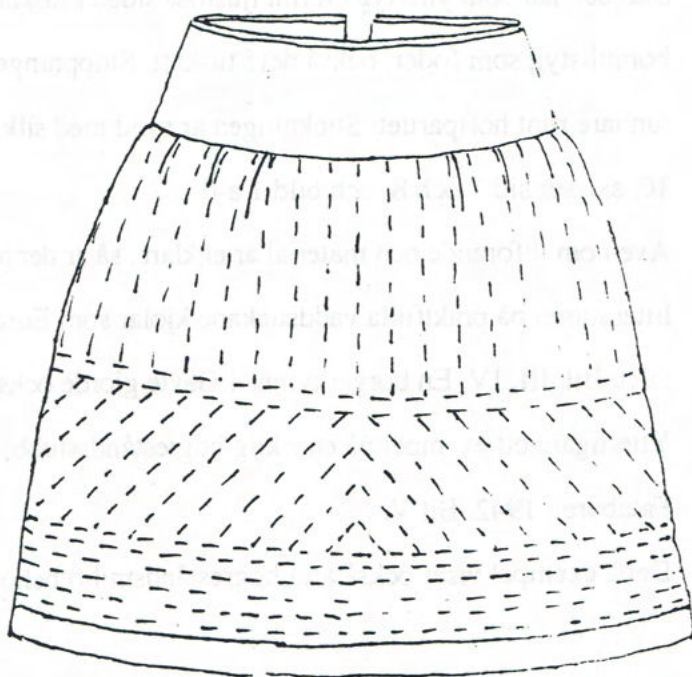
GÄVLE

SÖDERALA

FÄRILA

I går såg jag ditt barn, min Fröja,
i Yxsmedsgränd,
klädd i en svart, garnerad tröja,
så snörd och spänd;
en kullrig vidd av många stubbar,
bjäfs och grannlåt och flärd.
Men i dess fjät såg jag två gubbar
med långa svärd.

Bellman: Fredmans epistlar, epistel nr 28: 1.

Bakgrund

Uppslaget till vår uppsats om stubbar fick vi av Ann- Marie Björk, Läns museet, Gävle. Hon visade en sidenstubb ur museets samlingar och undrade hur den använts.

Genom dräktinventeringen i Järvsö på 1976 - 80 och linneinventeringen 1991 på hembygdsgårdarna i Hälsingland kände vi till att stubbar förekommit i folkligt dräktskick och att några hembygdsgårdar ägde stubbar. Vi kände också till att stubbar fanns upptagna i bouppteckningar.

Målsättning

Målsättningen med denna rapport är

- * att visa hur en stubb använts i högreståndsmiljö respektive i folkligt dräktskick
- * att beskriva utförande och material hos stubben i högreståndsmiljön resp folkligt dräktskick
- * beskriva vilken stilart stubben är påverkad av och under vilken tidsepok den har använts
- * klarlägga om stubben som folkligt plagg tillkommit genom påverkan från högreståndsmodelet
- * härleda ordet "stubb"

Metodik

Vi har

- * studerat material och utförande, tagit mått och fotograferat stubbar
- * sökt uppgifter om stubbar i litteratur
- * läst bouppteckningar från Järvsö socken 1790 - 1823, 1857 - 1877
- * sökt muntliga uppgifter

När det gäller folkliga stubbar har vi studerat sju originalplagg från olika socknar i Hälsingland och text och bildmaterial från Gästrikland, Västerbotten och Österbotten i Finland.

Inom dessa landskap tycks både stubbarnas utseende och funktion vara likartade.

Vi har kommit fram till följande gemensamma drag för de folkliga stubbarna:

- * De är korta, minst tio cm kortare än de ytterkjolar som burits i respektive trakt under samma tid.
- * De är snävare än ytterkjolarna.
- * Höftpartierna är tunnare än kjolen i övrigt och i de flesta fall släta.
- * Vaddstickningen har en klart praktisk funktion, vertikala ränder upptill, horisontella nertill.
- * Något mera vidd baktill.
- * Sprund mitt bak.
- * Inget tyder på att dessa stubbar burits synliga.

Stubben i folkligt dräktskick kallas ibland vinterunderkjol vilket tyder på att den använts som värmande plagg. En annan benämning är skätkjol vilket antyder att den brukats i skäkten där man satt och arbetade under långa kalla höstdagar. I Hälsingland kan de ha använts i kombination med eller som alternativ till fårskinnskjolar med pälsen inåt, vilka också kallades skätkjol.

Ibland var nog inte stubben särskilt värmande i synnerhet som kvinnorna inte bar underbyxor och strumporna endast nådde till knäna. I en uppteckning från Järvsö berättar en kvinna om sin farmor (f.1866), som en kall vinterdag skulle gå fram på Järvsö ifrån utbyn Åsbo och blev uppmanad av sin svärmor (f.1844) att ta på sig "stoppakjolen" (=stubben = den stoppade kjolen). - "Men höll på frysa ihjäl - hon hade ju inga byxor unner och kjolen stog ifrån. - Aldrig mer jag sätter på mig den där stoppakjolen, sa farmor".

Men i släden eller i kyrkbänken var stubben säkert utmärkt. Samstämmiga uppgifter i litteraturen säger att man burit stubben närmast särken eller nederdelen och vid behov kunde man ha flera kjolar utanpå. Under 1800-talets sista årtionden tycks den vadderade stubben ha blivit omodern även bland allmogen, men benämningen stubb finns kvar t.ex på de stickade (=trikå) ylleunderkjolar som funnits långt in på 1900-talet.

Beskrivning av de stubbar vi har studerat

1. Sidenstubb, Gävle museum, GM 14418

Yttertyg: ljusrosa tunnt sidentyg i tuskaft.

Fodertyg: mönstrad kattun, ljusrosa botten med tryckt mönster i blått (aningen gröntonat), brunocker och svart.

Höftpartiet: samma tyger som i kjolen, lagda veck från midjan, till skillnad från de folkliga stubbar vi studerat, som alla har ett slätt höftparti.

Stoppning: bomullsvadd, tunnare stoppning i höftpartiet.

Denna stubb har två öppningar i midjan, en på vardera höften och knyts med rosa sidenband i sidorna. Den är matelasserad i mönster enl skiss och sydd med rosa silke.

Kjollängd: 100 - 102 cm

Kjolvidd: 280 cm

Midjevidd: 93 cm (48 + 45 cm), kjolen har mer vidd bak än fram.

2. Stubb från Järvsö hembygdsförening

Yttertyg: Brunt halvylletyg i oliksidig kypert,

varp: brunt och oblekt bomullsgarn

inslag: brunt tunnt ullgarn

Fodertyg: brunsvart halvylletyg i tuskaft,

varp: brunt lingarn?

inslag: svart ullgarn

Kantad i midjan och i nederkanten med rött kläde, sydd med brun lintråd och stoppad med lin.

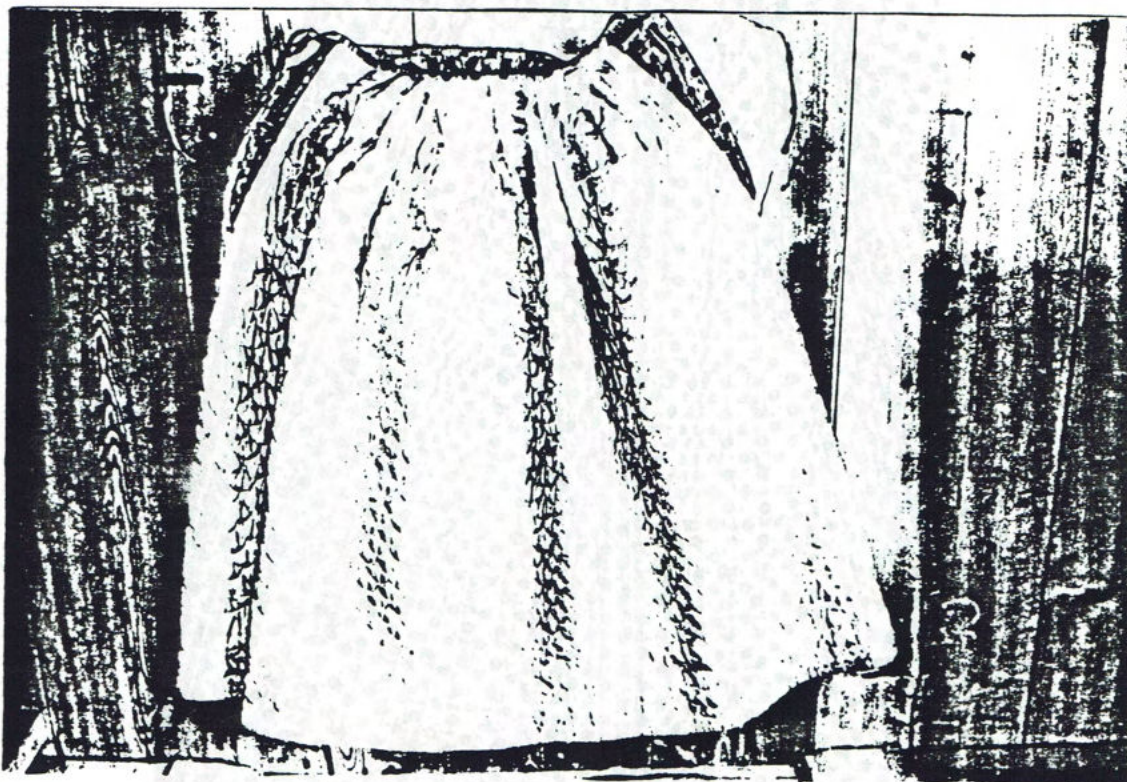
Lagda veck från höftpartiet. Midjeöppning mitt bak.

Kjollängd: 83 cm

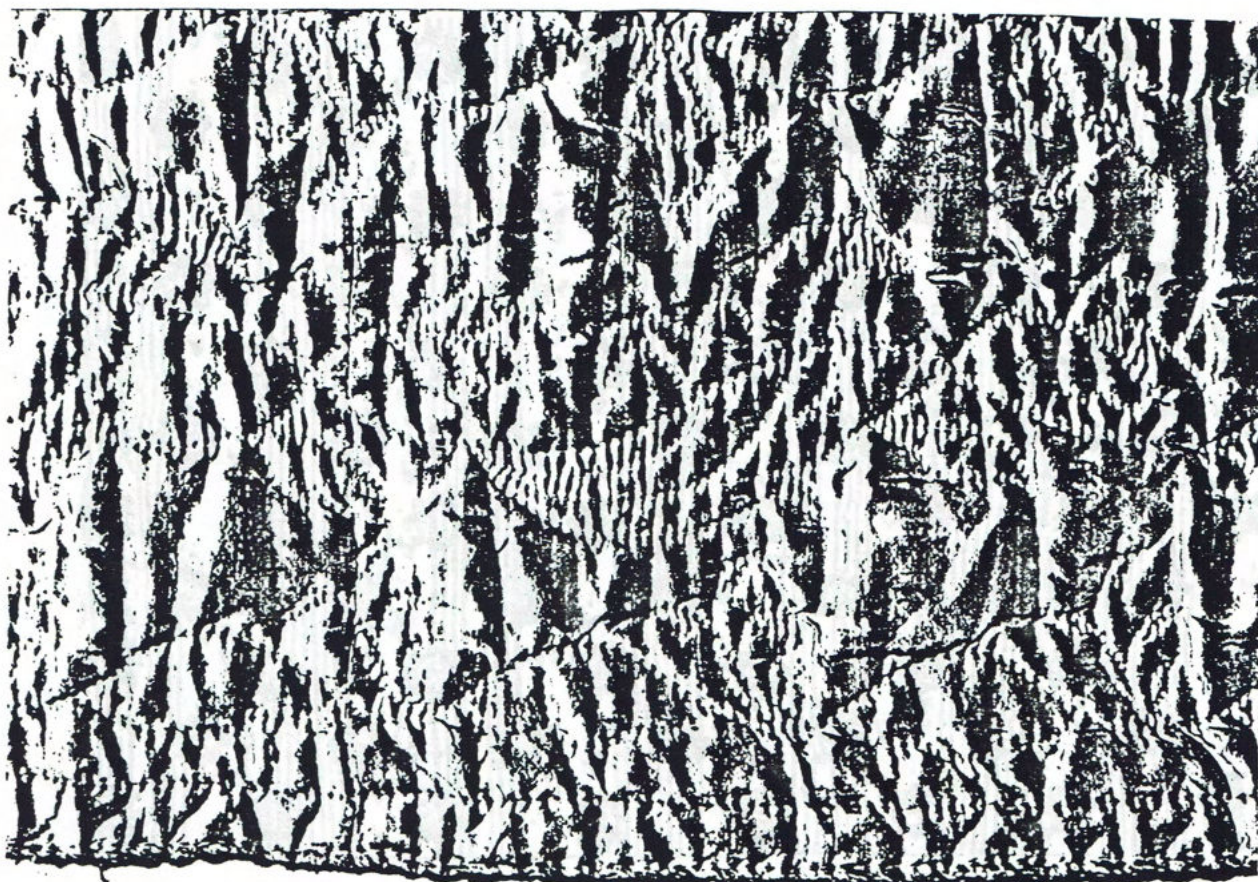
Kjolvidd: 190 cm

Midjevidd: 66 cm

Knäpps med hyskor och hakar.

1a

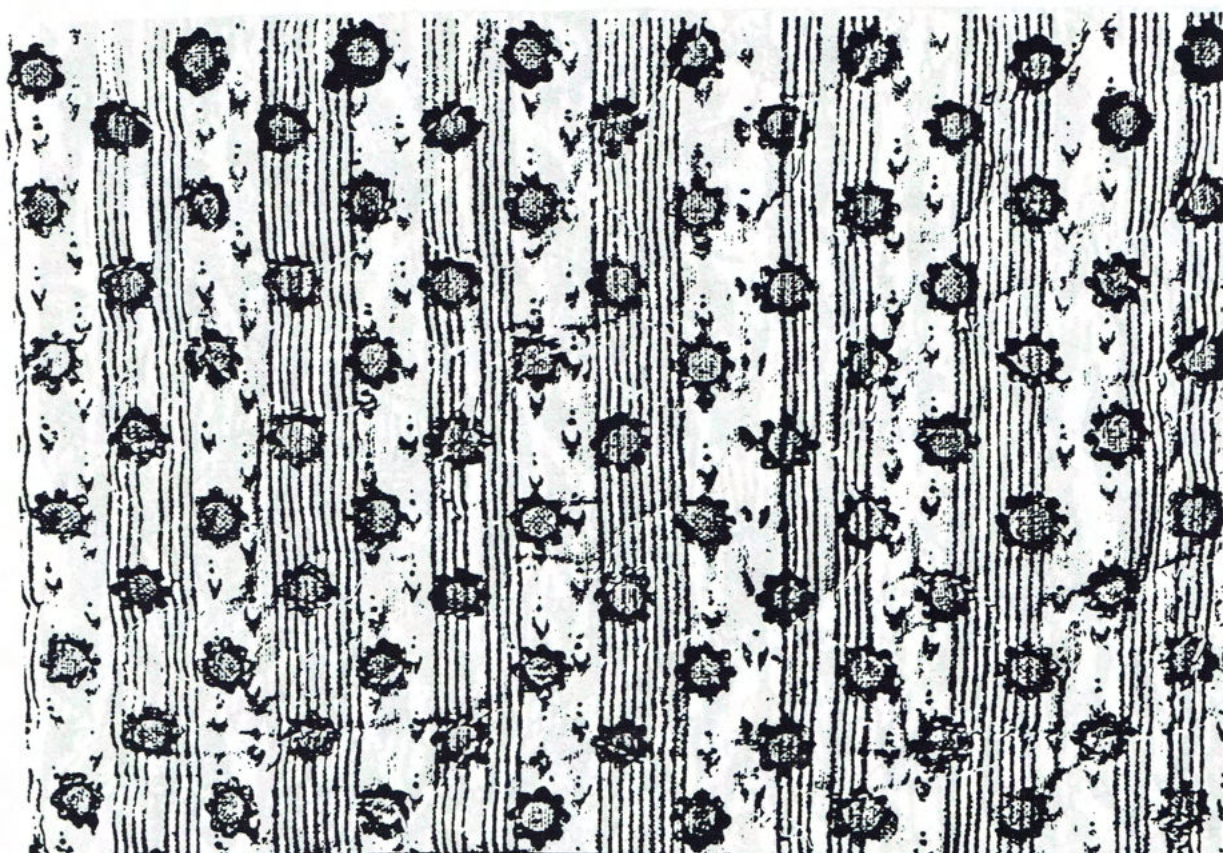

1b

11

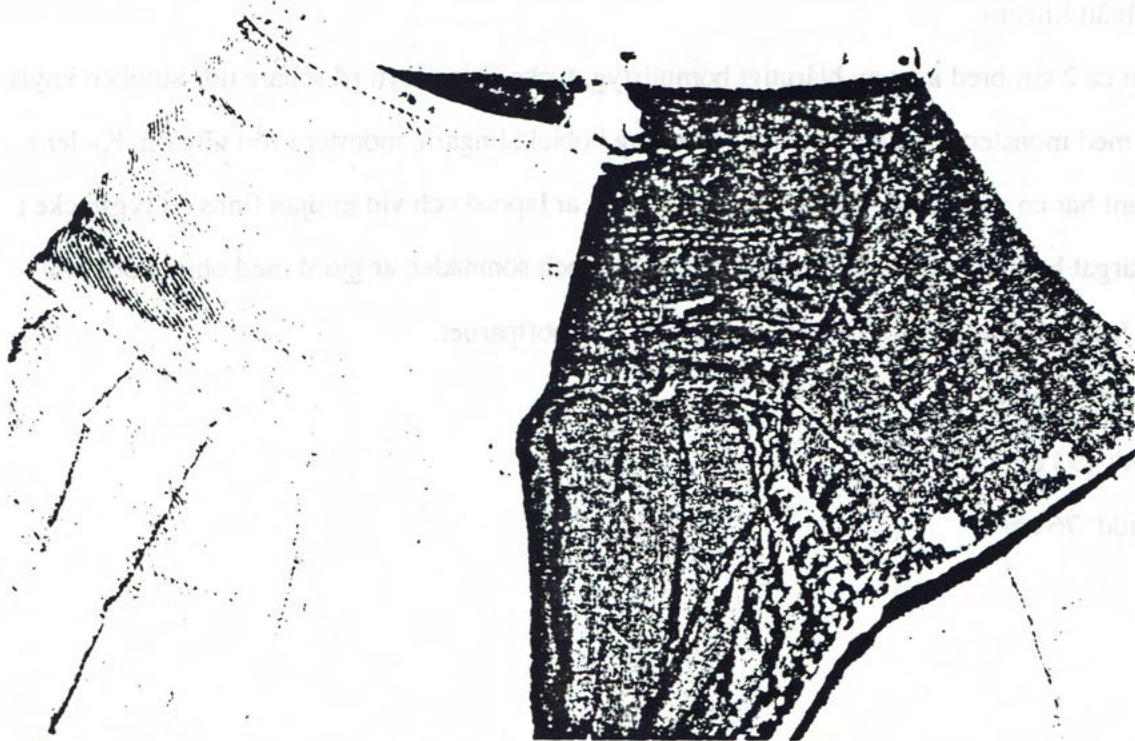
1c

1d

2a

26

12

3. Stubb från Söderala hembygdsgård

Yttertyg: randigt tyg i tuskaft i bomulls- och ullgarn i mörkblått, brunt, vitt, rosa, grönt och gult.

Varp: mörkblått bomullsgarn

Inslag: mörkblått, vitt, rosa, gult bomullsgarn samt ljusbrunt och grönt ullgarn

Fodertyg: rutigt tyg i tuskaft

Varp: blått lingarn, obl bomullsgarn

Inslag: blått lingarn, natursvart och grönt ullgarn

Höftpartiet är sytt av dubbel beigefärgad bomulldomestik utan stoppning, kjolen är kantad nedtill och i midjan med mörkblått halvylletyg, stoppningen är bomullsvadd och lin och den är sydd med blå lintråd. Midjeöppning mitt bak, lagda veck från höftpartiet.

Kjollängd: 85 cm

Kjolvidd: 200 cm

4. Stubb från Rengsjö hembygdsgård, XRE 858

Yttertyg: rutigt tuskaftstyg i bomulls- och ullgarn, möjligen lingarn, i brunt, oblekt, svart, rosa och vitt.

Varp: oblekt och brunt bomullsgarn

Inslag: svart ullgarn, oblekt ull- eller lingarn, rosa ull- eller lingarn och vitt bomullsgarn

Fodertyg och höftparti: randigt halvlinnetyg i tuskaft i blåa nyanser samt gult.

Varp: mörkblått och ljusblått bomullsgarn, gult ullgarn

Inslag: blått lingarn

I midjan ca 2 cm bred kant av blårutigt bomullstyg, tycks vara påsytt på senare tid. Stubben knyts i midjan med mönstervävda band, varp och inslag i oblekt lingarn, mönster i rött ullgarn. Kjölens nederkant har en röd list av ylletyg i kypert. Kjolen är lappad och vid midjan finns ett tygstycke i indigofärgat hellinne i tuskaft. Stoppningen är i lin och sömnaden är gjord med oblekt och blå lintråd. Midjeöppningen är mitt bak, lagda veck från höftpartiet.

Kjollängd: 82 cm

Kjolvidd: 193 cm

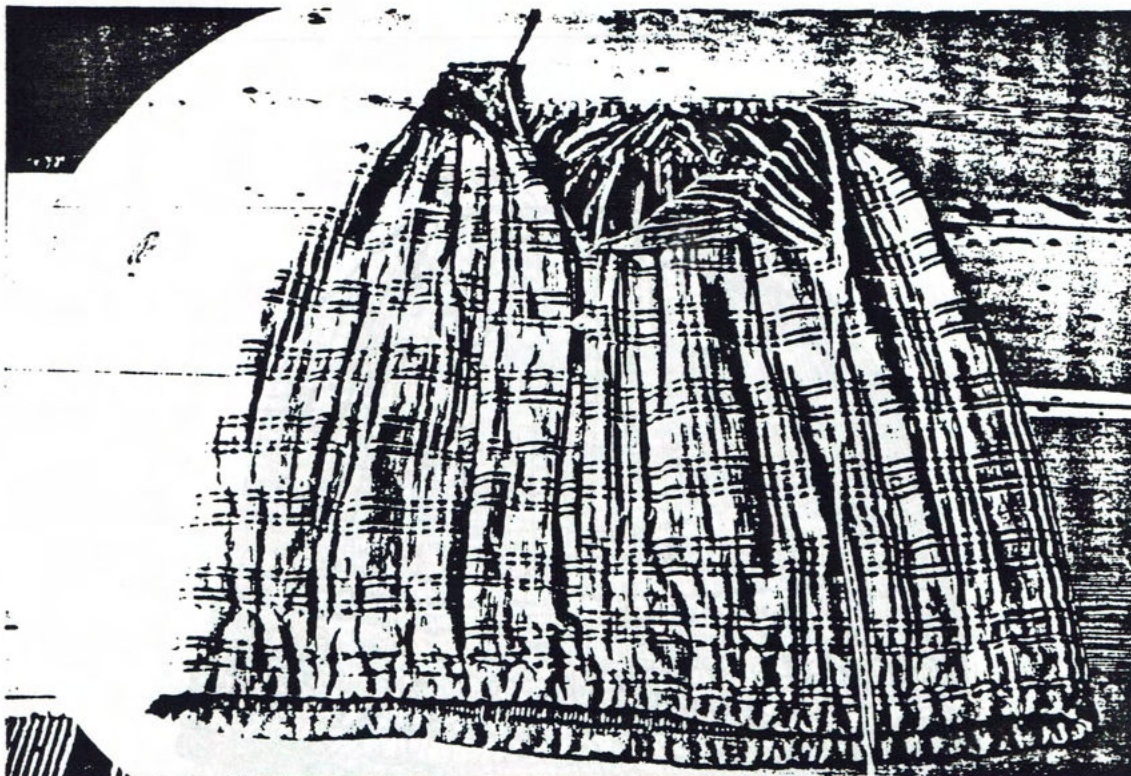
Midjevidd: 76 cm

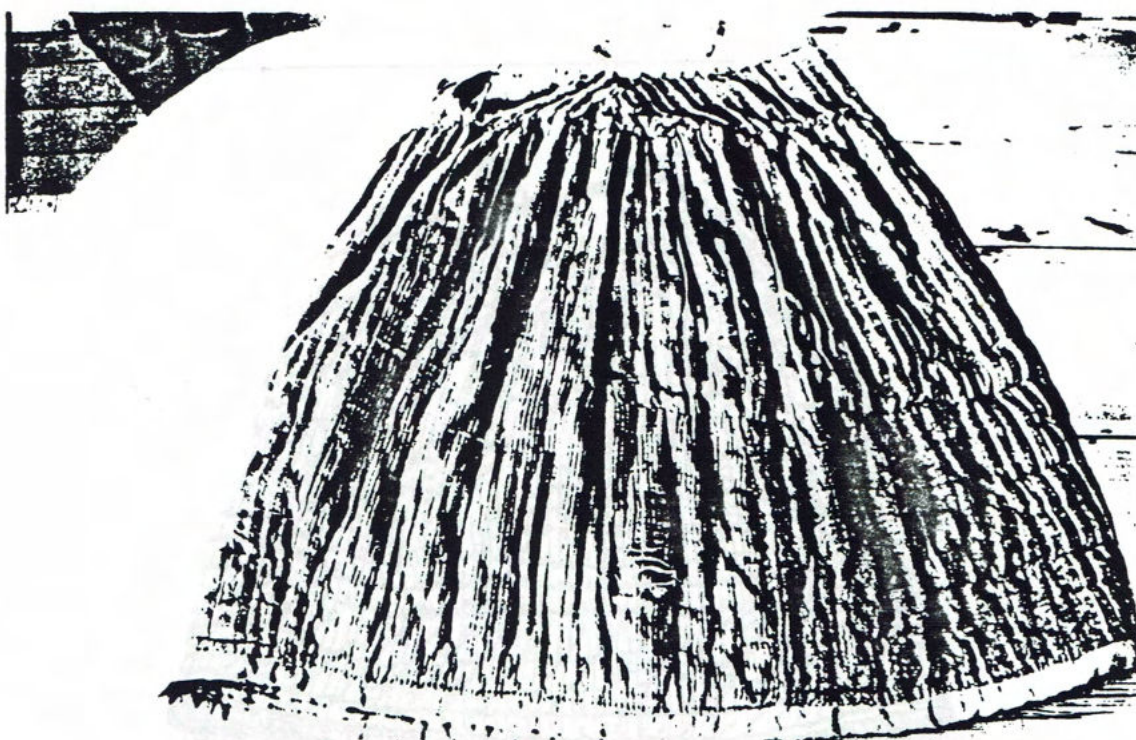
3a

3b

4a

4b

5. Stubb från Stocksbo, Färila

Ytteryg: rutigt, tunnt bomullstyг i tuskaft i grönt, ljusbrunt, mörkbrunt, oblekt samt brun-oblekt flamfärgat bomullsgarn.

Fodertyg: brunt, tunnt bomullstyг med glansig yta, vaxat?

Höftpartiet är i samma tyger som kjolen och utan stoppning, kjolen är stoppad med ull.

Stubben har i nederkanten en röd list av handvävt ylleband. Den är kantad nedtill och knyts i midjan med ett handvävt ripsband i grönt, gult, oblekt och rosa lingarn och vid linningen sitter en hängare som är sydd av det rutiga tyget. Sömnaden är utförd med oblekt lingarn. Midjeöppning mitt bak, lagda veck från höftpartiet.

Kjollängd: 83 cm

Kjolvidd: 185 cm

Midjevidd: 89 cm

6. Stubb från Arbrå fornhem

Ytteryg: Svart halvylletyg i tuskaft.

Varp: mörkblått lingarn

Inslag: natursvart ullgarn

I nederkanten är ett tygstycke iskarvat i samma färg och material men i lite annan kvalitet.

Fodertyg: samma som ytteryget samt en våd av ett tygstycke oblekt hellinnetyg

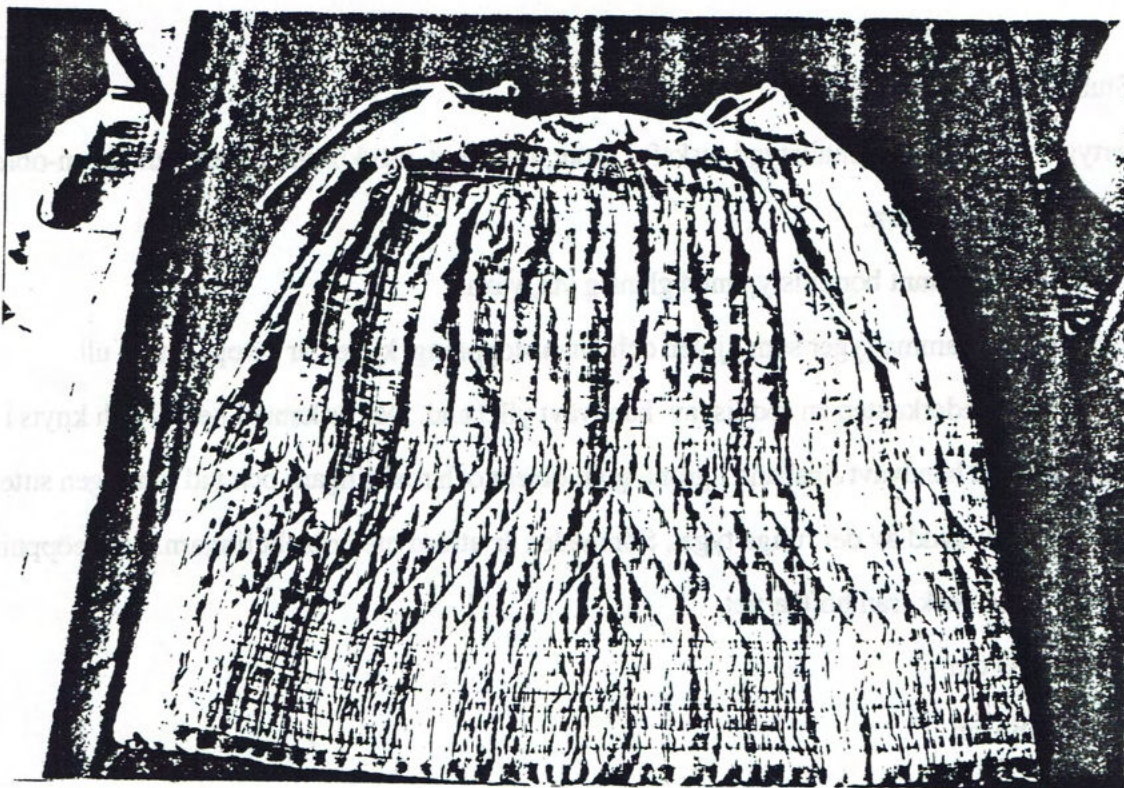
Höftpartiet: ytteryg i brunt kläde, fodertyg i oblekt hellinne, ingen stoppning i höftpartiet, midjeöppningen mitt bak är försedd med handvävt ripsband i brunt, gult och blått bomullsgarn.

Stubben är stoppad med lin och sömnaden är utförd med lintråd. Lagda veck från höftpartiet.

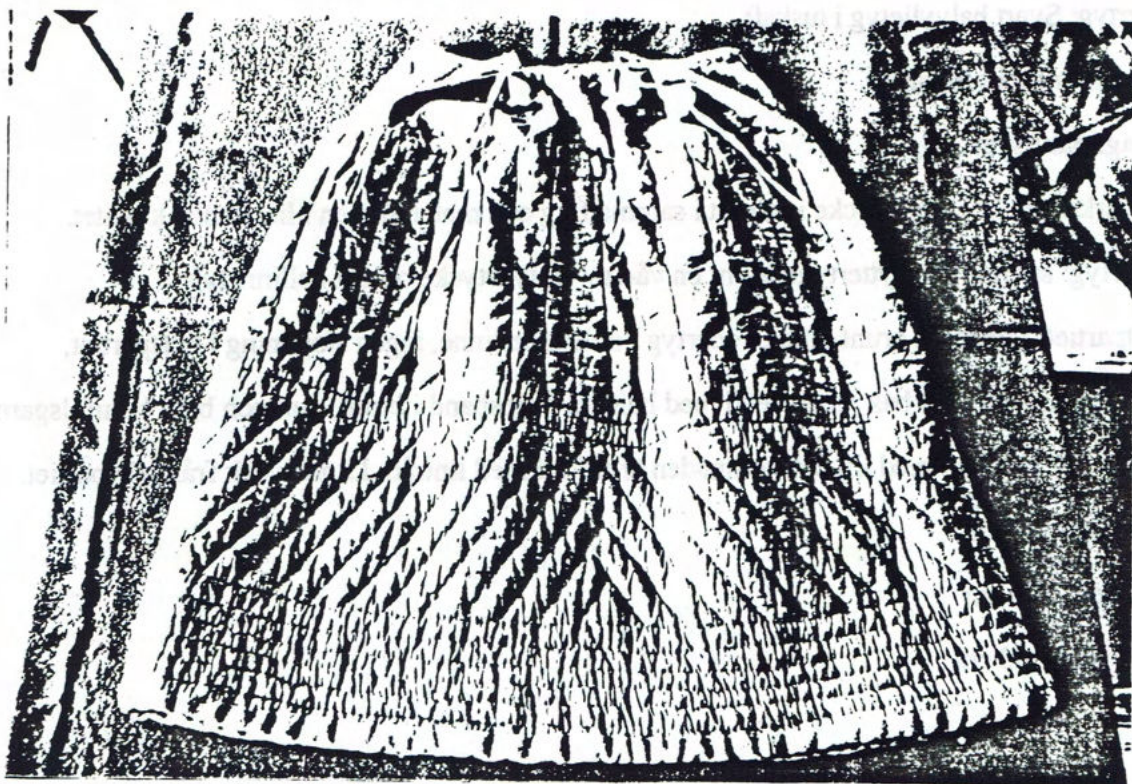
Kjollängd: 80 cm

Kjolvidd: 195 cm

Midjevidd: 80 cm

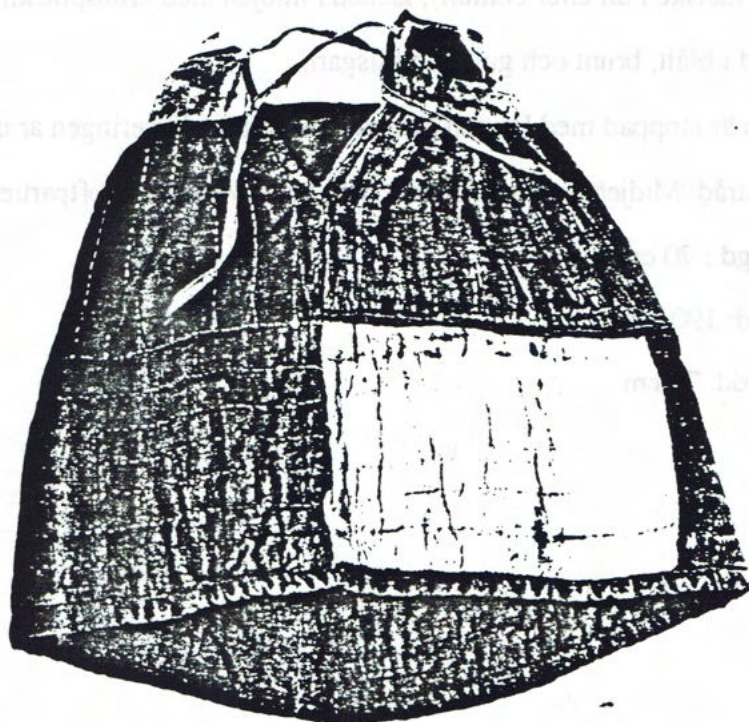
5a

5b

6a

6b

7. Stubb från Arbrå fornhem

Yttertåg: rutigt hellinnetåg i kypert i grått, brunt och oblekt lingarn

Fodertåg: blå-vit randigt hellinnetåg i kypert, en våd randigt hellinnetåg i gråbrunt och oblekt lingarn

Höftpartiet: yttertåg i oblekt hellinnetåg i tuskaft, fodertåg i randigt hellinnetåg i kypert i oblekt och vitt, ej stoppning. I midjan knytband av handvävt ripsband i oblekt och brunt bomullsgarn.

Stubben är stoppad med lin och sömnaden är utförd med lintråd. Midjeöppning mitt bak, rynkad från höftpartiet.

Kjollängd: 70 cm

Kjolvidd: 165 cm

Midjevidd: 78 cm

Stubben kommer från gården Långmors i Vallstabyn.

8. Stubb från Arbrå fornhem

Yttertåg: rutigt bomullståg i tuskaft i brunt, grönt och oblekt bomullsgarn.

Fodertåg: grått hel- eller halvlinnetåg i tuskaft, (varpen kanske i bomullsgarn).

Höftpartiet: Yttertåg: samma som kjolens yttertåg, fodertåg: brunt hel- eller halvlinne i kypert (varpen kanske i ull eller bomull), kantad i midjan med brunspräckligt ylletåg, knyts i midjan med ripsband i blått, brunt och gult bomullsgarn.

Stubben är stoppad med lin och sömnaden och matelasseringen är utförd på maskin med bomullstråd. Midjeöppningen är mitt bak, lagda veck från höftpartiet.

Kjollängd : 70 cm

Kjolvidd: 190 cm

Midjevidd: 76 cm

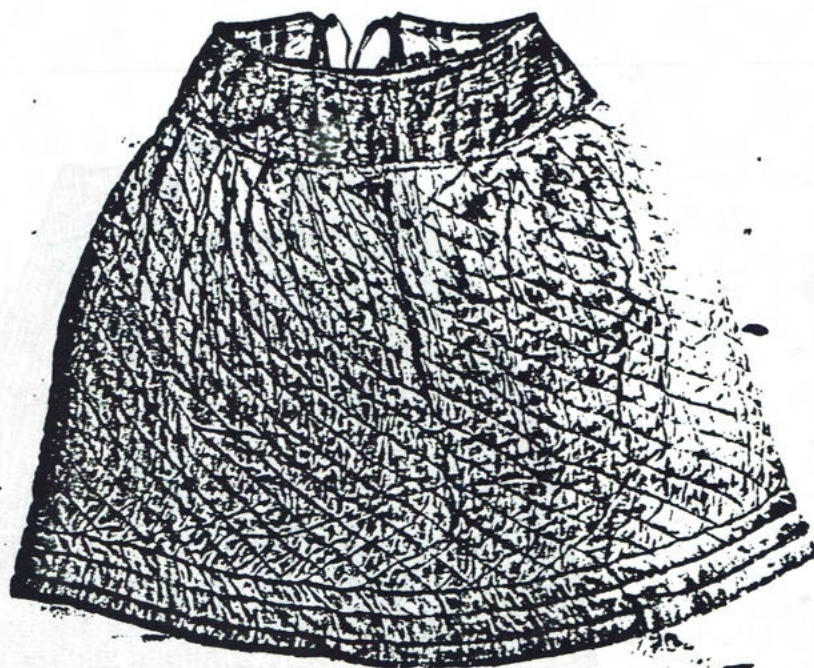
7a

7b

8a

8b

Med våra studier av bouppteckningsmaterial från Järvsö sn. Hälsingland, ville vi försöka göra en lokalstudie av stubbens användning.

Vi valde att se närmare på två olika tidsperioder, nämligen 1790 - 1823 och 1857 - 1877. Vår fråga var först och främst om man kunde skönja någon förändring i frekvensen av i bouppteckningar nämnda stubbar, men också om man skulle kunna utläsa om stubbar var varje kvinnas egendom eller om någon särskild grupp dominerade. Bouppteckningar från denna tid är i regel mycket detaljerade och gångkläder brukar vara noggrant värderade. Bil. VI och VII.

Det visade sig vara ett drygt och ibland nästan omöjligt arbete att läsa dessa mikrofilmade bouppteckningar. Dels är filmerna gamla och av dålig kvalitet och dels är skrivstilen ibland oläslig för oss.

Resultatet av våra studier blev ganska magert och svårtolkat. Efter att ha läst igenom flera hundra bouppteckningar har vi funnit ordet "stubb" endast i åtta. Dessa har funnits dels vid sekelskiftet 17-1800 och dels under den senare perioden.

Tre av stubbarna vid sekelskiftet är klart av högreståndstypen, ägda av en borgarfru från Stockholm som avled år 1800 på Järvsö prästgård. Resten har ägts av bondkvinnor.

Redovisning av de i bouppteckningar funna stubbarna:

Karin Svensdotter död 1796 "cattunsstubb"

Anna Persdotter i Kramsta död 1798 "stubb"

Maria Lindlöv f. Nyman död 1800 "1 blå sidenstubb", "2 cartuns stubbar"

Kerstin Hansdotter i Karsjö död 1867 "1 stubb"

Anna Olofsdotter i Grönås död 1877 "1 så kallad stubb" (nämndemannsdotter)

Kerstin Andersdotter i Ede död 1877 "1 stubb" (torparhustru)

Detta material är naturligtvis för litet för att dra några slutsatser, men det har trots allt givit upphov till några reflektioner som vi kan redovisa.

Vi tror att stubbar var ett allmänt förekommande plagg bland allmogekvinnorna i Järvsö liksom i övriga Hälsingland under 1800-talet.

Anledningen till att detta inte märks i bouppteckningsmaterialet kan vara dels, att man helt enkelt inte har skiljt på stubbar och andra kjolar utan bara skrivit kjol, dels att stubbarna i egenskap av

underplagg varit så ringa att man inte redovisat dem separat om de inte varit särskilt fina.

En annan intressant iakttagelse när man läser bouppteckningarna, är hur klädseln följer den sociala gruppstillhörigheten. Bondkvinnor, bonddöttrar, soldathustrur, pigor och torparhustrur har i stort sett likadan klädsel. I bouppteckningarna efter dessa finner man de plagg som vi känner igen som det lokalt särpräglade dräktskicket i Järvsö, även om rikedomen på plagg naturligtvis varierar.

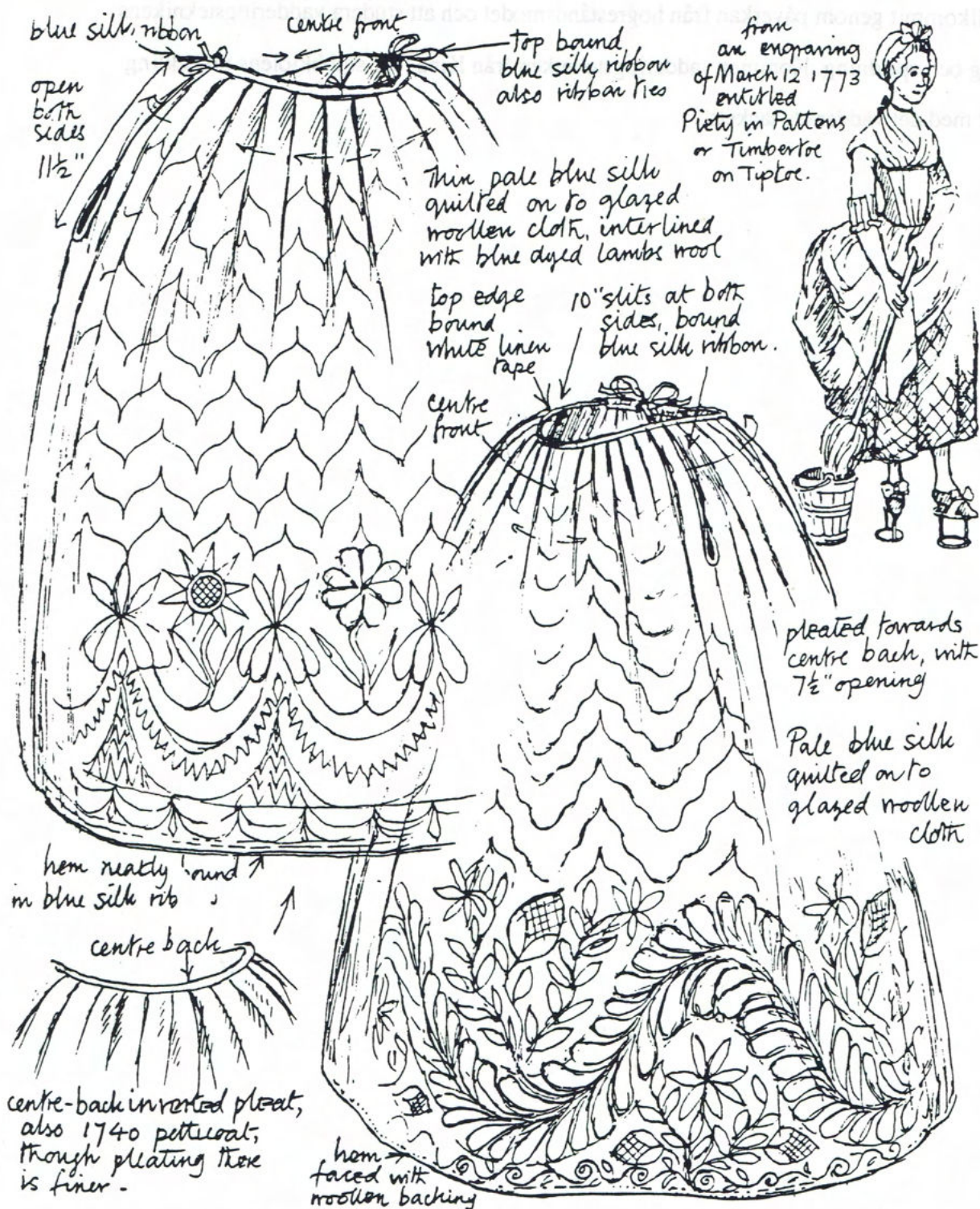
Prästfruar, klockarfruar, officershustrur, de flesta hantverkarhustrur och kvinnor som kommit från någon stad, alla dessa har mer eller mindre avikande dräktskick med tydliga inslag från det för tiden rådande borgerliga modet. T.ex plagg som kapprock, klädning och i ett enstaka fall t o m en sidenstubb. (se ovan) Man kan här skönja något av bondebefolkningens konservatism och kanske också stolthet. Några bondhustrur var säkert minst så förmögna som prästhustrurna, men man klädde sig inte som dem förrän i slutet av 1800 - talet, när det gamla dräktskicket i alla fall var upplöst.

Diskussion

Om vi skulle forska vidare i ämnet "stubbar", återstår bl a att klarlägga om stubben som folkligt plagg tillkommit genom påverkan från högre ståndsmådet och att studera vadderings teknikens ursprung och spridning. Kommer vadderings tekniken från Kina? Är stubbkjolens utveckling parallell med det vadderade täckets?

the bottom, the quilted design is more and more elaborate and the garment then turned an important part of the dress, although still called a 'padding'. Simple design is retained in use for the most recent fashion in the past.

the petticoat, the quilting became more and more elaborate, and this garment then formed an important part of the dress, although still called a 'petticoat.' Simple quilting remained in use for many years, as shown in the print 1773.

Frånghäder.

476	Junco arb. Cauda	bl.	
	et longior in 20 (R)		81.
477	J. s. s. fideatula	D	
	min. in 10 (R)		40.
478	J. s. s. Pambasus		
	et Cauda et longior		
	in 4 (R)		32.
479	J. s. s. Lintz	in 1 (R)	12.
480	J. s. s. Pambasus		
	et Cauda in 4 (R)		14.
481	J. s. s. Cauda		
	et longior in 3 (R)		26.

Transport

234.32 " 290.20 154

4 ^{te} Harnschmiede	
4 ^{te} Schmelzwerk	7(2)
3 ^{te} v. d. Carsten & Hals.	
Aukard 24 ^e	1. 24
24 ^{te} v. Ball. v. d. Lamm.	
v. Frunze v. d.	24/12
6 ^{te} Stube	2. 6
5 ^{te} v. d. Fleck v. d. Antau.	
2 ^{te}	2

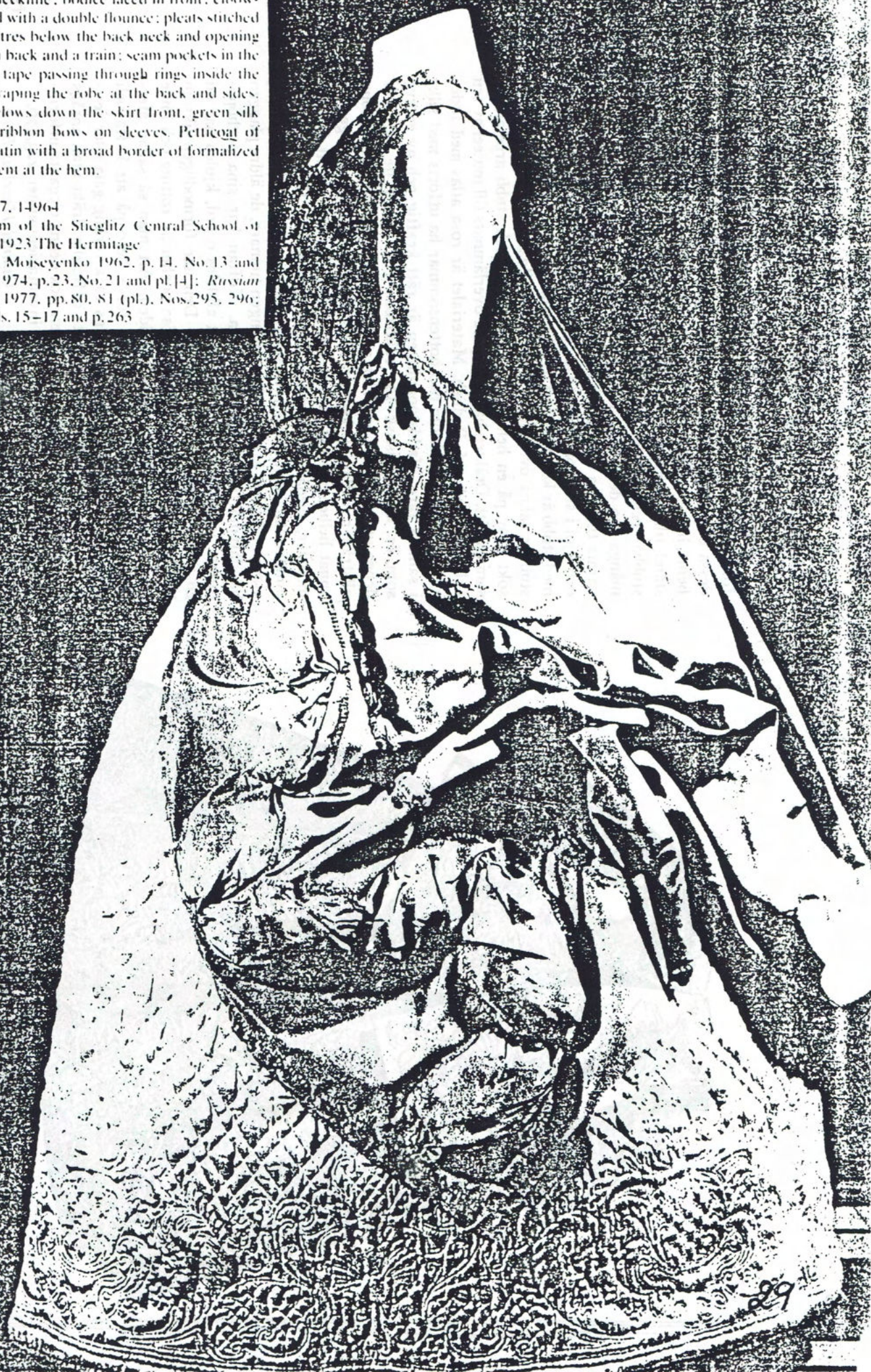
16-19 Open robe of dark brick-red silk; worn over a farthingale; square neckline; bodice laced in front; elbow-length sleeves, edged with a double flounce; pleats stitched down to ten centimetres below the back neck and opening out into the Watteau back and a train; seam pockets in the side pleats with silk tape passing through rings inside the skirt; a device for draping the robe at the back and sides. Trimmed with furbelows down the skirt front, green silk cording, and green ribbon bows on sleeves. Petticoat of pink trellis-quilted satin with a broad border of formalized Rococo plant ornament at the hem.

Mid-18th century.

Inv. Nos. 9/pr-16017, 14964

Provenance: Museum of the Stieglitz Central School of Technical Drawing; 1923 The Hermitage

Literature: Sharaya, Moiseyenko 1962, p. 14, No. 13 and pl. [4]; Korshunova 1974, p. 23, No. 21 and pl. [4]; *Russian Costume: Catalogue* 1977, pp. 80, 81 (pl.), Nos. 295, 296; Korshunova 1979, pls. 15-17 and p. 263

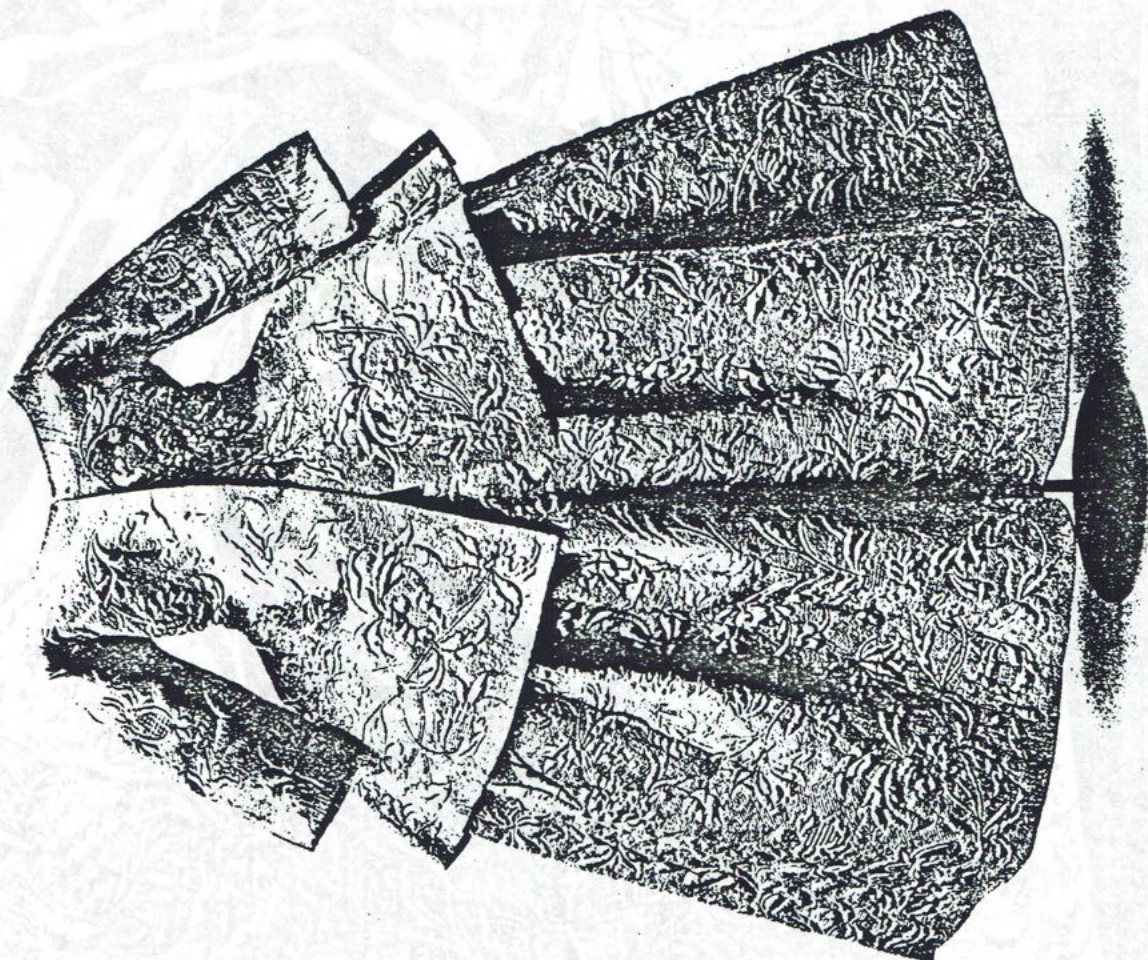
KOSTA OCH STUBB FRÅN ROKOKOTIDEN

"Som, efter den vises ord, allt haver sin tid, lärar hon nu tala förstånd med mor och mostrar och sticka på brudstubben." Med dessa ord berättar den gustavianske hovmannen Elis Schröderheim, hur en ung fröken De la Gardie lyckats få familjens tillstånd till sitt giftermål. Damerna stickade och broderade sina stubbar och dräkter lika flitigt även under äldre perioder och många äro de utsökta prov på denna handaskicklighet som bevarats till våra dagar. Det är dock sällsynt att finna både kofta och kjol i sticksöm från 1740- eller 50-talet. I bevarade dräkter med stubb är koftan oftast av slät atlas utan sticksöm och många stubbar sakna överplagg. Den här avbildade dräkten är ett utskott prov på en helhet, där både kofta och stubb arbetats på samma sätt. Dräkten har som gåva överlämnats till museet av fru Lilly Wicander, f. Redlich. Materialet är rosa atlas med foder av rosa linne. Sticksöm och botten sömmar ha utförts med silke i samma färg. Vaddstopningen är rätt kraftig och av en typ som är karakteristisk för rokokons sticksöm i de fall där denna utföres med vadd. Den andra möjligheten, att dra in bomullstrådar mellan sticksömsraderna, blir smidigare men ger ett annat helhetsintryck. Sistnämnda teknik förutsätter ett fint ytmönster, medan man med vaddstopning kan få större eller mindre släta ytor, där själva sidenet kan ge lyster. Under gustaviansk tid göres även vaddstopningen tunnare, de äldre plaggen ha däremot varit verkligen varma. Kostan har sina pochöppningar igensyddas men är i övrigt alldeles orörd, kjolen har nu en linning med sprund mitt bak. Den har förmodligen liksom koftan haft sidosprund över de lösa pocher av rotting och linne som burit upp den stora kjolvidden. Att man så sällan återfinner dessa dräkter på porträtt torde bero på att kofta och kjol, även som bruddräkt, ej ansågs vara verklig gala eller festdräkt. Den hörde aldrig till hovets officiella dräkt utan ansågs som en borgerlig dräkt, även då den fick denna eleganta utformning. Den avbildade dräkten har inventarienummer 223.476.

Gunnel Hazelius-Berg.

195

13

Gångkläder

1 st. Svart Siden Koft	1		
1 st. Svart Siden kjortell	2		
1 st. grön Sammet Koft	" 40		
1 st. Svart Salopp	1		
1 st. Röd siden Pals	4		
1 st. grön klädes Pals	3		
1 st. blå siden stubb.	3		
2 st. sortens stulbar	" 28		
1 st. sortens Koft	12		
1 st. hvit kjortell	18		
1 st. hvit förkläde	6		
2 st. randiga dito	20		
1 st. sortens dito	4		
1 st. blårandigt dito	4		
2 st. randiga Sametts kjortlar	40		
2 st. sortens dito	36		
1 st. blå siden tröja helt gammal	4		
3 st. Randsdukar	12		
1 st. Silkes halsduk	24		
1 st. Flors hufva	8		
1 st. Muff af Svart Siden sort	8		
1 par Silkes vantar	8		
1 st. Regn kappa	12	1938	
		546	

Livens Redskap,

1. st. Skillegått för Redskaper i Ströf	6.
1. st. Blag lör	6.
1. st. Flaskfoder	4.
1. st. Blagstern med fönal	16.
1. st. Rätt Sadol	24.
1. st. Dä	24.
1. st. Grar	16.
1. st. Jakfud	24.
1. st. Sader Risp	16.
1. st. Kelt ankar	24.
1. st. half	20.
1. par Wäp Stolar	40.
1. st. Wäpdrag	16.
1. st. Gammat Poffell	16.
1. st. Bibel	1.
1. st. Kista	20.
1. par Spores höflar	12.
1. st. Hals höfvel	11.
1. st. Örhöfvel, Ståthöfvel	6.
1. st. Masjann	32.
3. st. Glasflaskor	22.
1. st. brödt knofkor	12.
1. st. Samrd	4.
1. st. Måsing Sked	1.
3. st. Wäpklar	12.
4. st. Dä	12.
1. st. ifna	40.
1. st. Brygg kar	21.
1. st. Drick Munna	32.
1. st. Öst Tona	12.

Specie
96. 27. 12

Gång och Sängkläder

1. st. Svart klädes Tröja	9.
1. st. Dä 2 ^a kirstell	9.
1. st. Blätt Skjort	1.
1. st. Brak	1.
1. st. Blå Wälfman Mudd	24.
1. st. Sif Styrke	24.
1. st. Svart Samnekl. Motta	40.
1. st. Vitamins förkläde	16.
1. st. Sajt	8.
1. st. Blå Regarns Tröja	24.
1. st. Komults Halsduk	24.
1. st. Säng, Fordr. Läck	8.
1. st. Gammat Dä	24.
1. st. Stubb	24.
1. st. Kalffkins Säng	12.
1. st. Kläddkläde	16.
1. st. Dä	16.
6. st. Dunkuddar	14.

Löskaff,

4. st. kor i 6 R. st	24.
1. st. Ringa	16.
10. st. Gitter i 40 D. st	16.
13. st. Fär i 42 D. st	44.

Gjannmål,

10 Gunnorkorn i 16 D. 33. 16.	
1/2 Gunna Råg	5. 12.
Öf Öfyon i Hög skyltig 5 f. Råg	2. 9.
Öf Mühr skyltig 1 Öf mullig	3. 24.
Jon Perjon i Röt skyltig 7 f. Råg	1. 15. 45.

Litteratur

Andersson, Ridderstedt: Järvsödräkten

The Art of Costume in Russia 18th to early 20th Century (Aurora Art Publishers, Leningrad)

Bellman Carl Michael: Fredmans epistlar

Bradfield Nancy: Costume in Detail 1730-1930

Fataburen 1942, 1962, Nordiska museets och Skansens årsböcker.

Hallin Lillemor: Kompendium i dräkthistoria

Hedlund Greta: Dräkt och kvinnlig slöjd i Ovansjö socken 1750 - 1850

Lönnqvist Bo: Dräkt och mode i ett landsbygdssamhälle 1870 - 1920

Svensson Sigfrid: Folklig dräkt

Wessen Elias: Våra ord, deras uttal och ursprung.